

‘หลวงพ่ोजิน-หลวงพ่อบุญ’(2) กับสุดยอดวัตถุมงคลแห่งยุค

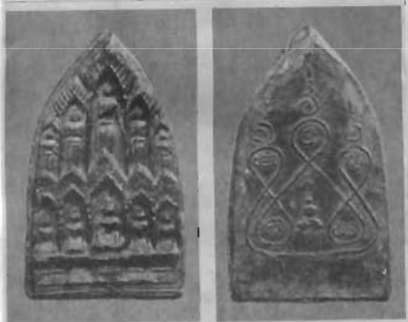
ในการออกธุดงค์ในครั้งนั้น จึงมีเรื่องเล่าต่อมา ภายหลังจากที่ “หลวงพ่ोजิน” วัดคอนชาบหมอม จ.นครปฐม กลับจากธุดงค์เป็นเวลา 4 เดือน ท่านได้มาปักกลดอยู่ข้างบ้านคอนชาบหมอม โดยที่มีผิวกายดำกร้าน ร่างกายซูบผอมราวกับคนชรา ชาวบ้านที่เดินผ่านไปมาจึงจำท่านไม่ได้

แม้แต่นายแฉ่งซึ่งเป็นพี่ชาย ก็คิดว่าเป็นพระภิกษุต่างจากที่อื่น แต่พอเข้าไปดูใกล้ๆ ก็ตกตะลึง แพบะปล่อยโฮออกมา พอได้สติจึงยกมือไหว้ แล้วถามท่านว่า “คุณเงินหรือนี้” ซึ่งหลวงพ่ोजินก็ตอบพร้อมทั้งหัวเราะว่า “ฉันเอง โยมพี่คิดแฉ่ง” ฉันแปลกมากไปเชียวหรือ จึงจำฉันไม่ได้ ฉันมาปักกลดอยู่ที่นี่นานแล้ว เห็นพวกบ้านเราเขาดูผ่านไปผ่านมาหลายคน แต่ไม่มีใครทักฉันเลย

ฝ่ายพ่อพรมนั้น พอทราบข่าวว่า พระลูกชายกลับจากธุดงค์ด้วยความปลอดภัยแล้ว ก็เต็มไปด้วยความปลาบปลื้มยินดี

สาเหตุที่หลวงพ่ोजินท่านไม่ยอมครองชีวิตแบบภุมมฤๅณ กล่าวกันว่า เพราะท่านมองเห็นว่า ความสุขทางโลกไม่จีรังยั่งยืน เหมือนความสุขทางธรรม

เรื่องของทางโลก มีแต่ความขุ่นขุก รุนวาท เลือดร้อน ข่มเหง เบียดเบียน และอิงจากริชยาอันไม่สิ้นสุด ผู้เสพรสของความทุกข์

ทางโลก ข่อมมีอาพิษเจือปนอยู่เสมอ ส่วนผู้เสพรสพระธรรม ไม่มีพิษไม่มีโทษแต่อย่างใด

หลวงพ่ोजินมักจะปรารถนาให้ผู้ใกล้ชิด ฟังอยู่บ่อยๆ ว่า ร่างกายมนุษย์เรานี้ ไม่มีแก่น เกิดมาเวียนว่ายอยู่ในวัฏสงสาร ที่เต็มไปด้วยกองทุกข์

มนุษย์จะหนีทุกข์ได้ มิใช่มาด้วยสมบัติ พัสถาน หรือข้าทาสบริวาร ตรงกันข้าม สิ่งเหล่านี้เป็นพันธะยึดเหนี่ยวจิตใจ เสมือนจิตถูกจองจำด้วยโซ่ตรวน ต้องพะวักพะวนเศร้าหมอง คติธรรมที่หลวงพ่ोजินได้ให้ไว้ คือ รู้จักพอ ก่อสุขทุกสถาน

ความนิยมในหมู่นักสะสมที่มีต่อพระเครื่องหลวงพ่ोजิน วัดคอนชาบหมอม จ.นครปฐม มาจากประสบการณ์ของคนในพื้นที่ และผู้ครอบครองทั่วๆ ไป เป็นการบอกกันปากต่อปาก ตั้งแต่

ต้นปี 2548 พระเครื่องหลวงพ่ोजิน วัดคอนชาบหมอม ยังคงต่อเนื่อง สิ่งหนึ่งที่เป็นเครื่องยืนยันได้เป็นอย่างดี คือ ตั้งแต่ต้นปี 2547 มาจนถึงขณะนี้ พระเครื่องชุดหลวงพ่ोजิน เป็นที่ต้องการสะสมของคนทั่วไป ทั้งยังเป็นเหตุจูงใจให้พระเครื่องสายนครปฐมทั้งหมดกระตือรือร้นเดินทางไปด้วยพระหลวงพ่ोजิน ส่วนใหญ่เป็นพระสร้างแจกฟรี แต่คนไทยส่วนใหญ่จะเป็นไปตามสำนวนที่ว่า โกงได้ก็โกงคืนต่าง

อย่างกรณี พระหลวงพ่ोजิน วัดคอนชาบหมอม เมื่อครั้งที่ท่านมีชีวิตอยู่ คนใกล้ชิดก็เคยอยู่เสมอว่า จะไปขอพระจากท่านเมื่อไรก็ได้ เพราะท่านสร้างแจกฟรีอยู่แล้ว แต่เมื่อท่านแจกหมด จึงกลายเป็นว่า คนที่อยู่ใกล้วัดมีพระหลวงพ่ोजินน้อยมาก

หลวงพ่ोजิน ได้ดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาสวัดคอนชาบหมอม เมื่อปีพ.ศ.2466 และท่านได้ละสังขารด้วยอาการสงบ เมื่อวันที่ 13 มกราคม 2520 ณ โรงพยาบาลวราวุฒินิคมศิริราช 87 พรรษา 66

แม้ท่านจะมรณภาพไปนานแล้วก็ตาม แต่สิ่งต่างๆ ยังคงตราตรึงอยู่ในความทรงจำของบรรดาลูกศิษย์ลูกหา โดยเฉพาะชาวคอนชาบหมอมอย่างไม่มีวันลืม ต่างยังรำลึกนึกถึงท่านอย่างไม่มีวัน

เลื่อนหายไ้จากความทรงจำ

ทั้งนี้ ท่านได้สร้างพระเครื่อง วัตถุมงคลไว้เพื่อเป็นมรดกถึงรุ่นลูกหลาน วัตถุมงคลของท่านสอดคล้องด้านคงกระพันชาตรี เปี่ยมด้วยเมตตาตามหานิยมยิ่งนัก

พระเครื่องของหลวงพ่ोजิน ปัจจุบันมีอยู่ 4-5 รุ่น ที่มีค่านิยมอยู่ในหลักหมื่นปลายๆ ถึงหลักแสนต้นๆ ได้แก่ 1.เหรียญหลวงพ่ोजิน วัดคอนชาบหมอม รุ่นแรก 2.เหรียญหลวงพ่ोजิน ปี 2508 เนื้อทองคำ 3.เหรียญหลวงพ่ोजิน หินข้าง ปี 2513 เนื้อทองคำ และ 4.เหรียญหลวงพ่ोजิน รุ่นโกใหญ่ ส่วนรุ่นอื่นๆ มีค่านิยมลดหลั่นกันไป

อภิญา